

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 40/10
31.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.С, због продуженог кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. у вези члана 61. став 1., 4. и 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 621/09 од 13.8.2009.године, подигнутом против правноснажне пресуде Трећег општинског суда у Београду К. 165/06 од 13.3.2006.године у седници већа одржаној 31.3.2010.године, у присуству адвоката Д.Ж, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије као и у одсуству окривљеног А.С. који није могао бити обавештен о седници већа на адреси из списка предмета, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 621/09 од 13.8.2009.године као ОСНОВАН и УТВРЂУЈЕ да је правноснажном пресудом Трећег општинског суда у Београду К. 165/06 од 13.3.2006.године повређен закон из члана 369. тачка 4. Законика о кривичном поступку, у вези члана 61. став 2. Кривичног законика, у корист окривљеног А.С.

Образложење

Пресудом Трећег општинског суда у Београду К. 165/06 од 13.3.2006.године окривљени А.С. оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. у вези члана 61. став 1., 4. и 5. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и три месеца у коју му је урачунато време када је лишен слободе: од 20.12.2005. до 22.12.2005.године те од 5.1.2006. до 7.1.2006.године, као и време проведено у притвору почев од 9.1.2006.године па надаље.

Републички јавни тужилац Србије у Београду подигао је захтев за заштиту законитости против наведене пресуде Трећег општинског суда у Београду К. 165/06 од 13.3.2006.године, против које овлашћена лица нису изјавила жалбу, па је иста постала правноснажна 23.5.2006.године, због повреде кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 4. Законика о кривичном поступку, у вези члана 61. Кривичног законика, са образложењем да је наведеном пресудом окривљени А.С. оглашен кривим због извршеног продуженог кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ иако је у периоду од децембра 2005. до јануара 2006.године извршио шест радњи извршења, према шест различитих особа и на шест различитих места, при чему је употребио силу и претњу према шест оштећених, тако да у смислу одредаба члана 61. КЗ конструкција продуженог кривичног дела у конкретном случају не би била могућа, а посебно имајући у виду одредбу члана 61. став 2. КЗ у коме се наводи да кривична дела управљена против личности могу чинити продужено кривично дело само ако су учињена према истом лицу. Предлог Републичког јавног тужиоца је да Врховни суд Србије уважи захтев за заштиту законитости те да у смислу члана 425. став 2. ЗКП-а утврди да је пресудом Трећег општинског суда у Београду К. 165/06 од 13.3.2006.године повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је, на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008.године), одржао седницу већа, у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, у присуству адвоката Д.Ж, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије као и у одсуству окривљеног А.С. који није могао бити обавештен о седници већа на адреси из списка предмета, на којој је размотрио списе предмета са захтевом Републичког јавног тужиоца Србије, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Пресуда Трећег општинског суда у Београду, против које је захтев подигнут, донета је уз повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, и то одредбе члана 61. Кривичног законика.

Наиме, Трећи општински суд у Београду је окривљеног А.С. огласио кривим због продуженог кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ а ова правна оцена дела везана је за шест противправних радњи извршених од стране окривљеног, које се односе на временски период од децембра 2005. до јануара 2006. године, извршених употребом силе и претњи непосредним нападом на живот и тело према шест, различитих, оштећених лица.

По налажењу овог суда, примена кривичноправног института продуженог кривичног дела код кривичног дела разбојништва, за које је окривљени А.С. оглашен кривим, није могућа по закону. Пре свега, истовестност оштећеног, у смислу члана 61. став 1. КЗ, као факултативни елемент за постојање продуженог кривичног дела, у начелу није услов да се једна континуирана делатност учиниоца правно оцени као једно дело, али представља важан елемент за оцену да ли више истоврсних дела са становишта животног и логичног резонувања чини јединствену целину. Међутим, чланом 61. став 2. КЗ прописано је да кривична дела управљена против личности, што је случај са кривичним делом принуда које улази у састав кривичног дела разбојништва, са кривичним делом крађа, могу чинити продужено кривично дело само ако су учињена према истом лицу, а како су у овом кривичном предмету дела извршена према различитим лицима, у просторно и временски одвојеним догађајима, то свака радња за себе садржи сва законска битна обележја кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ, тако да са другом таквом радњом не може чинити једно продужено кривично дело. Како је Трећи општински суд у Београду у пресуди К. 165/06 од 13.3.2006. године применио одредбе члана 61. Кривичног закона, односно закон који се није могао применити, погодујући окривљеном применом кривичноправног института продуженог кривичног дела, то је на напред наведени начин повређен кривични закон у корист окривљеног А.С. (члан 369. став 3. ЗКП).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважањем подигнутог захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, и применом члана 425. став 1. и 2. ЗКП-а утврдио да постоји наведена повреда закона, не дирајући у правноснажност пресуде, против које је захтев подигнут.

Записничар,

Председник већа

Олгица Козлов,с.р.

судија,

Горан Чавлина,с.р.